

[Jimmy Stahr]

kan bekræfte – må vi nok i det hele taget se på video og hele videomarkedet, måske i en anden sammenhæng.

Jeg kan jo ikke nå i denne tale at komme hele dette store værk igennem, så jeg vil koncentrere mig om nogle enkelte områder.

Jeg vil først nævne statens filmcentral, der ved denne lov får en – sådan læser jeg det – yderligere styrke. I socialdemokratiet finder vi denne del, statens filmcentral, meget vigtig. Det er Danmarks største biograf, der er mange tilskuere til statens filmcentrals produktioner, og jeg finder det meget væsentligt, at vi støtter netop kortfilmen. Vi har på mange måder en tradition i Danmark for gode kortfilm, og med det pres, der i øjeblikket er, bl. a. fra det grå videomarked, mener jeg, det er endnu vigtigere, at vi støtter kortfilmen, som kan bruges i folkeoplysningens tjeneste og være med til at modvirke de problemer, som ikke mindst det grå videomarked kan medføre. Derfor hilser vi det meget velkommen, at statens filmcentral indtager en så central plads i loven, og jeg tror, at mange andre folkeoplysningsorganer har den samme indstilling. Så kan man jo ønske, at statens filmcentral med de økonomiske midler, den forhåbentlig får, får lejlighed til at udvide sit repertoire væsentligt. Jeg tænker bl. a. på, at der ikke er mange film om ældre i statens filmcentral.

Jeg vil også glæde mig over, at børnefilmene har fået et helt kapitel. Det er ikke så meget et fremskridt, at de har fået et helt kapitel, men at der også står noget i det kapitel, og at der står nogle væsentlige ting om, hvor vigtigt det er for os stadig væk at have børnefilm i Danmark.

Til slut skulle jeg måske lige sige to ord om, at hvor god denne lov, som jeg altså synes er god, og som vi er glade for fra socialdemokratiets side, skal blive, selvfølgelig også er afhængigt af pengene, der følger med eller gerne skulle følge med. Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt sige noget om, hvorvidt de millioner af kroner, der i øjeblikket er tale om, er for stort eller for lille et beløb, men denne lov skal forhåbentlig gælde mange år frem i tiden, og det kunne jo være, at vi på et senere tidspunkt får mulighed for at lægge nogle flere millioner kroner til det, der er lagt, og derved får mulighed for at styrke loven yderligere.

Grethe Fenger Møller (KF):

Dansk film er en spændende og en nødvendig del af den danske kultur, og derfor er det vel også rimeligt, at man til filmen, som mange opfatter som det moderne menneskes medium, stiller de samme krav, som man gør til andre former for kultur, nemlig om alsidighed og kvalitet.

Det er givet, at dansk film har en meget vanskelig stilling i øjeblikket. Vi ved, at der var en lang periode, hvor dansk film kunne klare sig uden offentlig støtte, men vi ved også, at der er voksende omkostninger ved filmproduktionen, og de stiger jo nok lige så meget, som andre ting stiger. Vi ved også, at der har været stigende konkurrence fra TV gennem de sidste år, og nu får vi altså også konkurrence fra video, så vi kan forudse, at vilkårene ikke bliver nemmere for dansk filmindustri.

Spørgsmålet er så, hvordan vi hjælper dansk film på den rette måde, og der er jo mange ting, der er taget med i ministerens forslag. Det kan være, det er rigtigt, at vi skal gøre, som det fremgår af lovforslaget, nemlig udvide produktionsstøtten til også at kunne ydes i form af tilskud og ikke udelukkende, som det har været indtil nu, i form af lån eller garanti for lån, når man ser på filmindustriens vanskelige forhold.

Jeg er enig i, at børne- og ungdomsfilm er meget vigtige. Men jeg kan altså ikke rigtig lide kvotaordningen på 25 pct., for det kunne i teorien tænkes, at der nogle år var flere gode børne- og ungdomsfilm, og der kunne være andre år, hvor der var behov for at yde støtte til voksenfilm, fordi de præsenterede nogle mere alsidige eller nogle mere kvalitetsprægede projekter. Så det med at lægge sig fast på en bestemt procent er jeg ikke særlig begejstret for, men jeg er altså enig i princippet om, at det er godt, at vi både har film for børn og for unge. Jeg synes selv, at det at se en film i en biograf er en helt anden oplevelse, end når man ser den hjemme på fjernsynet, for i biografen sidder man i et mørkt lokale og koncentrerer sig. Derfor tror jeg også, det er vigtigt.

Det er et problem, synes jeg, at vi kun har ganske få private produktioner, og at støtten til de statsstøttede film nu udgør gennemsnitligt 70 pct. af filmens samlede produktion, men det kan måske ikke være anderledes.